

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1025/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Миљковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Силашки, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1173/20 од 08.10.2020. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1173/20 од 08.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1173/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2872/17 од 28.01.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да су тужила и сада пок. ВВ били у ванбрачној заједници са свим правима и обавезама брачних другова, која ванбрачна заједница је трајала почев од маја 1994. године до ...2016. године (дана смрти ВВ), да се утврди да су тужила и сада пок. ВВ током трајања ванбрачне заједнице заједнички стекли, на целокупној имовини у једнаким сувласничким уделима, свако по $\frac{1}{2}$ сувласничког удела као заједничку имовину стечену током трајања ванбрачне заједнице, и то непокретности које се налазе у ... у насељу ..., улица ... број .., број парцеле .. КО ..., укупне површине 2а и 27 м², уписане у лист непокретности .. КО ..., са изграђеним нелегалним објектом за који се тренутно води поступак озакоњења пред надлежном градском управом, као и свој осталој покретној имовини, што је тужена дужна признати и трпети, те за све наведено издати одговарајућу и ваљану интабулациону изјаву подобну за упис и пренос права својине на име тужиле (clausula intabulandi), а које исправе ће у противном заменити ова пресуда, као и да се обавезе тужена да тужили надокнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде, до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове поступка у износу од 133.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1173/20 од 08.10.2020. године, првим ставом изреке, жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), а ради разматрања питања од општег интереса и правних питања у у интересу равноправности грађана.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на постојања ванбрачне заједнице између тужиле и сада пок. ВВ и стицање заједничке имовине у ванбрачној заједници, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, из којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке. Позивање тужиле на одлуку Врховног суда Србије Рев 1302/05 није од утицаја на другачије одлучивање у овом случају, имајући у виду да је наведена одлука донета у спору са другачијим чињеничним стањем него у овом поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 20.04.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 800.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**